

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 29. februára 2024*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Spoločná poľnohospodárska politika – Podpora rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka – Ochrana finančných záujmov Európskej únie – Nariadenie (ES, Euratom) č. 2988/95 – Článok 7 – Správne opatrenia a sankcie – Nariadenie č. 1306/2013 – Články 54 a 56 – Delegované nariadenie (EÚ) č. 640/2014 – Článok 35 – Vymáhanie neoprávnene vyplatených súm voči osobám, ktoré spáchali nezrovnalosť – Pojem „príjemca““

Vo veci C-437/22,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Riigikohus (Najvyšší súd, Estónsko) z 1. júla 2022 a doručený Súdnemu dvoru 4. júla 2022, ktorý súvisí s konaním:

R. M.,

E. M.,

za účasti:

Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet),

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Arabadžiev, sudcovia T. von Danwitz, P.G. Xuereb (spravodajca), A. Kumin a I. Ziemele,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- estónska vláda, v zastúpení: M. Kriisa, splnomocnená zástupkyňa,
- dánska vláda, v zastúpení: C. Maertens, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Biering, advokat,

* Jazyk konania: estónčina.

– Európska komisia, v zastúpení: F. Blanc, E. Randvere a A. Sauka, splnomocnení zástupcovia,
po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 26. októbra 2023,
vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 7 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, 1995, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340), článku 54 ods. 1 a článku 56 prvého odseku nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 549), ako aj článku 35 ods. 6 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 640/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 vzhľadom na integrovaný administratívny a kontrolný systém, podmienky zamietnutia alebo odňatia platieb a administratívne sankcie uplatniteľné na priame platby, podporné nariadenia na rozvoj vidieka a krížové plnenie (Ú. v. EÚ L 181, 2014, s. 48).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania vedeného v Estónsku proti fyzickým osobám R. M. a E. M., pričom R. M. bol obvinený z toho, že sa dopustil troch podvodov v súvislosti so subvenciami poskytnutými spoločnosti X OÜ (ďalej len „spoločnosť X“), a E. M. bola obvinená z toho, že bola spolupáchateľkou dvoch z týchto podvodov.

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie č. 2988/95

- 3 Štvrté odôvodnenie nariadenia č. 2988/95 stanovuje:
„Keďže účinnosť boja proti podvodom na finančných záujmoch spoločenstva si vyžaduje prijatie spoločného právneho rámca pre všetky oblasti, ktoré sú upravené politikami spoločenstva.“
- 4 Článok 1 tohto nariadenia stanovuje:
„1. Na účely ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev sa týmto prijíma všeobecná úprava týkajúca sa jednotných kontrol a správnych opatrení a sankcií, ktoré sa týkajú protiprávneho konania [nezrovnalostí – *neoficiálny preklad*] s ohľadom na právo spoločenstva.
2. Nezrovnalosť je akékoľvek porušenie ustanovenia práva spoločenstva vyplývajúce z konania alebo opomenutia hospodárskeho subjektu, dôsledkom čoho je alebo by bolo poškodenie všeobecného rozpočtu spoločenstiev alebo rozpočtov nimi spravovaných, buď zmenšením, alebo stratou výnosov plynúcich z vlastných zdrojov vyberaných priamo v mene spoločenstiev alebo neoprávnenou výdajovou položkou.“

5 Článok 2 uvedeného nariadenia stanovuje:

„1. Správne kontroly, opatrenia a sankcie sa zavedú v takej miere, aby zabezpečili náležité uplatňovanie práva spoločenstva. Opatrenia majú byť účinné, primerané a majú odrádzať tak, aby poskytovali primeranú ochranu finančných záujmov spoločenstiev.

...

3. Právo spoločenstva stanoví druh a rozsah správnych opatrení a sankcií potrebných na správne uplatnenie daných pravidiel zohľadňujúc druh a závažnosť protiprávneho konania [nezrovnalosti – *neoficiálny preklad*], poskytnutej alebo získanej výhody a stupeň zodpovednosti.

4. Za podmienok ustanovených platným právom spoločenstva sa postupy pri uplatňovaní kontrol, opatrení a sankcií spoločenstva spravujú právom členských štátov.“

6 Článok 4 tohto nariadenia, ktorý spresňuje rozsah pojmu „správne opatrenia“ uvedeného v jeho článku 2, znie:

„1. Je všeobecným pravidlom, že pri akejkoľvek nezrovnalosti sa neprávom získaná výhoda odníme:

- povinnosťou zaplatiť alebo vrátiť dlžné alebo neprávom získané sumy,
- úplnou alebo čiastočnou stratou záruky poskytnutej na podporu žiadosti o poskytnutú výhodu alebo v čase prijatia zálohy.

...

4. Opatrenia ustanovené v tomto článku sa nepovažujú za tresty.“

7 Článok 5 nariadenia č. 2988/95, ktorý spresňuje rozsah pojmu „správne sankcie“ uvedeného v článku 2 tohto nariadenia, v odseku 1 stanovuje, že úmyselné nezrovnalosti alebo nezrovnalosti spôsobené nedbanlivosťou môžu mať za následok správne sankcie uvedené v tomto ustanovení, najmä zaplatenie správnej pokuty.

8 Článok 7 tohto nariadenia stanovuje:

„Správne opatrenia a sankcie spoločenstva možno uplatniť voči hospodárskym subjektom uvedeným v článku 1, a to fyzickým alebo právnickým osobám a iným subjektom, ktoré majú podľa vnútroštátneho práva právnu subjektivitu, ktoré spáchali nezrovnalosť a voči tým, ktorí sú v rámci plnenia si svojich povinností zodpovední za nezrovnalosť alebo za zabezpečenie toho, aby k nej nedošlo.“

Nariadenie č. 1306/2013

9 Odôvodnenie 39 nariadenia č. 1306/2013 stanovovalo:

„Na ochranu finančných záujmov rozpočtu [Európskej únie] nie je potrebné, aby členské štáty prijali opatrenia s cieľom ubezpečiť sa o tom, že transakcie financované z [Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre

rozvoj vidieka (EPFRV)] sa skutočne vykonali a správne realizovali. Tiež je potrebné, aby členské štáty predchádzali všetkým nezrovnalostiam alebo nespĺneniam povinností zo strany prijímateľov, zistili ich a účinne riešili. Na tento účel by sa malo uplatňovať [nariadenie č. 2988/95]. V prípade porušenia právnych predpisov v oblasti poľnohospodárstva, keď podrobné pravidlá o správnych sankciách nie sú stanovené v právnych aktoch Únie, by členské štáty mali uložiť vnútroštátne sankcie, ktoré by mali byť účinné, odrádzajúce a primerané.“

10 Článok 2 ods. 1 písm. g) tohto nariadenia definoval pojem „nezrovnalosť“ v zmysle tohto nariadenia ako nezrovnalosť v zmysle článku 1 ods. 2 nariadenia č. 2988/95.

11 Článok 54 uvedeného nariadenia, nazvaný „Spoločné ustanovenia“, stanovoval:

„1. Členské štáty v prípade akýchkoľvek neoprávnených platieb v dôsledku nezrovnalosti alebo nedbanlivosti požiadajú prijímateľa o ich vrátenie do 18 mesiacov po tom, ako platobná agentúra alebo orgán zodpovedný za vymáhanie schválil prípadne dostal správu o kontrole alebo podobný dokument, v ktorom sa uvádza, že došlo k nezrovnalosti. Príslušné sumy sa v čase požiadania o vrátenie platieb zaznamenajú v účtovnej knihe dlžníkov platobnej agentúry.

...

3. Členský štát sa môže z riadne opodstatnených dôvodov rozhodnúť, že nebude pokračovať vo vymáhaní. Takéto rozhodnutie sa môže prijať iba v týchto prípadoch:

...

b) ak vymáhanie nie je možné z dôvodu platobnej neschopnosti dlžníka alebo osôb právne zodpovedných za nezrovnalosť, ktorá sa zaznamenala a uznala na základe vnútroštátneho práva.

...“

12 Článok 56 tohto nariadenia, nazvaný „Osobitné ustanovenia pre EPFRV“, v prvom odseku stanovoval:

„Ak sa zistia nezrovnalosti alebo nedbanlivosť v operáciách alebo programoch súvisiacich s rozvojom vidieka, členské štáty úplne alebo čiastočne zrušia príslušné financovanie Úniou. Členské štáty zohľadňujú povahu a závažnosť zistených nezrovnalostí, ako aj úroveň finančnej straty pre EPFRV.“

13 Článok 58 nariadenia č. 1306/2013, nazvaný „Ochrana finančných záujmov Únie“, v odseku 1 stanovoval:

„Členské štáty prijímajú v rámci [spoločnej poľnohospodárskej politiky (ďalej len ‚SPP‘)] všetky právne predpisy, regulačné a správne opatrenia, ako aj všetky ďalšie opatrenia potrebné na zabezpečenie účinnej ochrany finančných záujmov Únie, najmä na:

...

e) vymáhanie neoprávnených platieb a úrokov a podľa potreby na začatie súdneho konania.“

- 14 Článok 92 tohto nariadenia, nazvaný „Dotknutí prijímatelia“, v prvom odseku stanovoval:

„Článok 91 sa vzťahuje na prijímateľov priamych platieb podľa nariadenia [Európskeho parlamentu a Rady] (EÚ) č. 1307/2013 [zo 17. decembra 2013, ktorým sa ustanovujú pravidlá priamych platieb pre poľnohospodárov na základe režimov podpory v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 637/2008 a nariadenie Rady (ES) č. 73/2009 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 608)], platieb podľa článkov 46 a 47 nariadenia [Európskeho parlamentu a Rady] (EÚ) č. 1308/2013 [zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 671)] a ročných prémie podľa článku 21 ods. 1 písm. a) a b), článkov 28 až 31, 33 a 34 nariadenia [Európskeho parlamentu a Rady] (EÚ) č. 1305/2013 [zo 17. decembra 2013 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 487)].“

Delegované nariadenie č. 640/2014

- 15 V článku 2 ods. 1 druhom pododseku bode 1 delegovaného nariadenia č. 640/2014 bol pojem „prijemca“ definovaný ako „poľnohospodár podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. a) [nariadenia č. 1307/2013] a uvedený v článku 9 uvedeného nariadenia, príjemca podliehajúci krízovému plneniu v zmysle článku 92 nariadenia [č. 1306/2013] a/alebo príjemca, ktorý dostáva podporu na rozvoj vidieka uvedenú v článku 2 ods. 10 [nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1303/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa stanovujú spoločné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde, Európskom poľnohospodárskom fonde pre rozvoj vidieka a Európskom námornom a rybárskom fonde a ktorým sa stanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde, Kohéznom fonde a Európskom námornom a rybárskom fonde, a ktorým sa zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 1083/2006 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 320)]“.
- 16 Článok 35 tohto nariadenia, nazvaný „Nepĺnenie kritérií oprávnenosti iných ako veľkosť plochy alebo počet zvierat, záväzkov alebo iných povinností“, v odseku 6 stanovoval:

„Ak sa zistilo, že príjemca poskytol falošné dôkazy na účely získania podpory, alebo že z dôvodu nedbanlivosti neposkytol potrebné informácie, podpora sa zamietne alebo v plnej miere odníme. Ďalej sa príjemca vylúči z toho istého opatrenia alebo druhu operácie za kalendárny rok zistenia a za nasledujúci kalendárny rok.“

Nariadenie č. 1303/2013

- 17 Podľa článku 2 – nazvaného „Vymedzenie pojmov“ – nariadenia č. 1303/13, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 (Ú. v. EÚ L 193, 2018, s. 1):

„Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

...

- 10) „prijímateľ“ je verejný alebo súkromný subjekt, alebo fyzická osoba, ktoré sú zodpovedné za začatie alebo za začatie a vykonávanie operácií; a

- a) v kontexte štátnej pomoci, subjekt, ktorému sa poskytuje pomoc, s výnimkou prípadov, keď je pomoc na podnik menšia ako 200 000 [eur], pričom v takom prípade môže dotknutý členský štát rozhodnúť, že prijímateľom je subjekt, ktorý poskytuje pomoc, a to bez toho, aby tým boli dotknuté nariadenia (EÚ) č. 1407/2013 [Komisie z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 [ZFEÚ] na pomoc de minimis (Ú. v. EÚ L 352, s. 1)], (EÚ) č. 1408/2013 [Komisie z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 [ZFEÚ] na pomoc de minimis v sektore poľnohospodárstva (Ú. v. EÚ L 352, 2013, s. 9)] a (EÚ) č. 717/2014 [Komisie z 27. júna 2014 o uplatňovaní článkov 107 a 108 [ZFEÚ] de minimis v sektore rybolovu a akvakultúry (Ú. v. EÚ L 190, 2014, s. 45)]; a
- b) v kontexte finančných nástrojov podľa hlavy IV druhej časti tohto nariadenia orgán, ktorý vykonáva finančný nástroj, alebo prípadne fond fondov;

...“

Nariadenie č. 1307/13

- 18 Článok 4 nariadenia č. 1307/13, nazvaný „Vymedzenie pojmov a súvisiace ustanovenia“, v odseku 1 stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) ‚poľnohospodár‘ je fyzická alebo právnická osoba alebo skupina fyzických alebo právnických osôb bez ohľadu na právne postavenie takejto skupiny a jej členov podľa vnútroštátneho práva, ktorej podnik sa nachádza v rámci územnej pôsobnosti zmlúv, ako je vymedzená v článku 52 ZEÚ v spojení s článkami 349 a 355 ZFEÚ, a ktorá vykonáva poľnohospodársku činnosť;

...“

Estónske právo

- 19 Podľa § 38¹ ods. 2 kriminaalmenetluse seadustik (estónsky Trestný poriadok) orgán verejnej moci môže v rámci trestného konania podať žalobu o uznanie verejnoprávnej pohľadávky, ak skutočnosť, na základe ktorej táto pohľadávka vznikla, sa zakladá vo veľkej miere na rovnakých materiálnych znakoch ako tie, ktoré tvoria trestný čin, ktorý je predmetom konania.
- 20 Ustanovenie § 111 Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seadus (zákon, ktorým sa vykonáva spoločná poľnohospodárska politika Európskej únie, RT I 2014, 3), nazvaný „Vymáhanie podpory“, v odseku 1 stanovuje:

„Ak sa po vyplatení podpory zistí, že podpora bola z dôvodu nezrovnalostí alebo nedbanlivosti vyplatená neoprávnene, a najmä ak nebola použitá na stanovený účel, bude sa vymáhať v celom rozsahu alebo čiastočne z dôvodov a v lehotách stanovených v [nariadeniach č. 1303/2013 a č. 1306/2013] a iných príslušných nariadeniach Európskej únie, voči príjemcovi tejto podpory, a najmä voči príjemcovi podpory, ktorý bol vybraný na základe výberového konania.

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 21 Spoločnosť X bola 7. novembra 2005 zapísaná do obchodného registra v Estónsku a 20. júna 2019 bola z tohto obchodného registra vymazaná v dôsledku jej zlúčenia so spoločnosťou Y OÜ (ďalej len „spoločnosť Y“). R. M. bol konateľ spoločnosti X do 18. decembra 2015 a neskôr túto spoločnosť zastupoval. Jeho manželka, E. M., bola konateľkou uvedenej spoločnosti v období od 18. decembra 2015 až do výmazu spoločnosti z obchodného registra.
- 22 Rozhodnutím Viru Maakohus (Prvostupňový súd Viru, Estónsko) z 15. marca 2021 bol R. M. v troch prípadoch odsúdený za subvenčný podvod. Podľa uvedeného súdu R. M. ako zástupca spoločnosti X úmyselne poskytol nepravdivé údaje Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet (Poľnohospodársky registračný a informačný úrad, Estónsko, ďalej len „PRIA“) s cieľom získať pomoc v rámci programov rozvoja vidieka v Estónsku na roky 2007 až 2013 a na roky 2014 až 2020 (ďalej len „predmetná pomoc“). V dôsledku toho PRIA neoprávnene vyplatil spoločnosti X predmetnú pomoc v celkovej výške 143 737,38 eura. Okrem R. M. bola odsúdená aj E. M. ako spolupáchateľka dvoch z týchto subvenčných podvodov.
- 23 Okrem toho na základe žaloby o uznanie verejnoprávnej pohľadávky podanej Estónskou republikou, zastúpenou PRIA, uvedený súd uložil R. M. a E. M. povinnosť vrátiť tomuto členskému štátu sumu predmetnej pomoci, ktorú neoprávnene získala X. V tejto súvislosti bol R. M. zaviazaný zaplatiť 87 340 eur a E. M. bola zaviazaná zaplatiť spoločne a nerozdielne s R. M. zvyšných 56 397,38 eura.
- 24 R. M. a E. M. podali proti tomuto rozhodnutiu odvolanie tak v časti, v ktorej boli uznaní za vinných zo spáchania subvenčných podvodov, ako aj v časti, v ktorej sa vyhovel žalobe o uznanie verejnoprávnej pohľadávky.
- 25 Rozhodnutím Tartu Ringkonnakohus (Odvolací súd Tartu, Estónsko) z 15. septembra 2021 bol potvrdený rozsudok Viru Maakohus (Prvostupňový súd Viru, Estónsko).
- 26 R. M. a E. M. podali proti tomuto rozhodnutiu kasačné sťažnosti na Riigikohus (Najvyšší súd, Estónsko), vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Na podporu týchto kasačných sťažností R. M. a E. M. okrem iného uvádzajú, že žaloba o uznanie verejnoprávnej pohľadávky podaná Estónskou republikou mala byť vyhlásená za neprípustnú z dôvodu, že vrátenie neoprávnene prijatej pomoci možno účinne vymáhať len voči príjemcovi tejto pomoci. Hoci X bola vymazaná z obchodného registra, po jej zlúčení so spoločnosťou Y táto druhá uvedená spoločnosť prebrala jej práva a povinnosti. Estónska republika však nepokračovala vo vymáhaní predmetnej pomoci voči spoločnosti Y.
- 27 Dňa 20. mája 2022 vnútroštátny súd vydal čiastočný rozsudok, ktorým s konečnou platnosťou potvrdil rozhodnutie Tartu Ringkonnakohus (Odvolací súd Tartu) a rozhodnutie Viru Maakohus (Prvostupňový súd Viru), a to najmä v rozsahu, v akom boli R. M. a E. M. týmito rozhodnutiami uznaní za vinných zo spáchania subvenčných podvodov.
- 28 Naproti tomu, pokiaľ ide o otázku, či je možné požadovať od R. M. a E. M. vrátenie predmetnej pomoci, ktorú neoprávnene získala X, vnútroštátny súd sa domnieva, že je potrebné obrátiť sa na Súdny dvor v súvislosti s dvoma otázkami.

- 29 V prvom rade sa vnútroštátny súd pýta, či existuje právny základ umožňujúci požadovať vrátenie tejto pomoci od R. M. a E. M. vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu spoločnosti Y, ktorá podľa všetkého bráni tomu, aby táto spoločnosť vrátila pomoc neoprávnene získanú spoločnosťou X.
- 30 Vnútroštátny súd v prejednávanej veci uvádza, že EPFRV prispel na financovanie programov rozvoja vidieka v Estónskej republike na roky 2007 až 2013, ako aj na roky 2014 až 2020, v rámci ktorých bola predmetná pomoc poskytnutá. Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že nariadenie č. 1306/2013 predstavuje základ, na ktorom je založené vymáhanie takýchto subvencií, a to aj vtedy, ak bola pomoc priznaná a vyplatená pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia.
- 31 Konkrétne vymáhanie predmetnej pomoci, ktorá bola neoprávnene poskytnutá spoločnosti X, má svoj právny základ v článku 56 prvom odseku nariadenia č. 1306/2013 v spojení s článkom 54 ods. 1 tohto nariadenia a článkom 35 ods. 6 prvou vetou nariadenia č. 640/2014. Hoci tieto ustanovenia výslovne nestanovujú možnosť požadovať vrátenie pomoci od iných osôb ako od príjemcu, takáto možnosť je upravená v článku 7 nariadenia č. 2988/95.
- 32 Vnútroštátny súd sa tak domnieva, že odpoveď na otázku týkajúcu sa možnosti požadovať od R. M. a E. M. vrátenie predmetnej pomoci závisí od toho, či článok 56 prvý odsek a článok 54 ods. 1 nariadenia č. 1306/2013, ako aj článok 35 ods. 6 prvú vetu nariadenia č. 640/2014 možno vykladať v spojení s článkom 7 nariadenia č. 2988/95 v tom zmysle, že povinnosť vrátiť túto pomoc by sa za okolností prejednávanej veci mohla uplatniť aj na osoby, ktoré napriek tomu, že nie sú príjemcami uvedenej pomoci, spáchali nezrovnalosť, ktorá viedla k jej neoprávnenej platbe. Odpoveď na túto otázku bude podľa vnútroštátneho súdu závisieť od toho, či má článok 7 nariadenia č. 2988/95 v tomto rozsahu priamy účinok.
- 33 Ani znenie nariadenia č. 2988/95, a ani judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa článku 7 tohto nariadenia neumožňujú podľa vnútroštátneho súdu vyvodiť v tejto súvislosti jasné závery.
- 34 Podľa vnútroštátneho súdu je pravda, že Súdny dvor vo svojom rozsudku z 28. októbra 2010, *SGS Belgium a i.* (C-367/09, EU:C:2010:648), poprel akýkoľvek priamy účinok nariadenia č. 2988/95, pokiaľ ide o správne sankcie stanovené v jeho článku 5, s ohľadom na znenie tohto ustanovenia a článku 7 tohto nariadenia. Okrem toho z bodov 44 až 62 tohto rozsudku vyplýva, že sankcie za poškodzovania finančných záujmov Únie môžu byť uložené osobám uvedeným v článku 7 uvedeného nariadenia len vtedy, ak spočívajú na jasnom a jednoznačnom právnom základe prijatom na úrovni Únie alebo na úrovni členských štátov. Povinnosť vrátiť neoprávnene získanú sumu pomoci však nepredstavuje „správnu sankciu“ v zmysle článku 5 nariadenia č. 2988/95, ale „správne opatrenie“ v zmysle článku 4 tohto nariadenia. Táto povinnosť je totiž len dôsledkom zistenia, že podmienky vyžadované pre získanie výhody vyplývajúcej z právnej úpravy Únie neboli dodržané, v dôsledku čoho je pomoc neoprávnená. Súdny dvor však vo svojom rozsudku z 18. decembra 2014, *Somvao* (C-599/13, EU:C:2014:2462), rozhodol, že vzhľadom na to, že nariadenie č. 2988/95 len upravuje všeobecné pravidlá týkajúce sa kontrol a sankcií s cieľom chrániť finančné záujmy Únie, vymáhanie neoprávnene získanej pomoci sa musí uskutočniť na základe iných ustanovení, a to prípadne na základe odvetvových predpisov.
- 35 Podľa vnútroštátneho súdu existuje viacero skutočností svedčiacich v prospech výkladu, podľa ktorého článok 7 nariadenia č. 2988/95 v spojení s relevantnou odvetvovou právnou úpravou o vymáhaní neoprávnene vyplatennej pomoci poskytuje za okolností prejednávanej veci relevantný právny základ na požadovanie vrátenia predmetnej pomoci od R. M. a E. M. Na jednej strane sa prejednávaná vec týka situácie, v ktorej nezrovnalosť, ktorá viedla k poskytnutiu pomoci, vyplýva

z toho, že osoby, od ktorých sa vrátenie požaduje, úmyselne poskytli vnútroštátnym orgánom nepravdivé informácie. Na druhej strane nie je možné vymáhať pomoc voči príjemcovi v prípade jeho zániku, keďže X bola zrušená, zatiaľ čo perspektíva vymoženía pomoci od právneho nástupcu uvedeného príjemcu je na prvý pohľad neistá. Vnútroštátny súd ďalej uvádza, že za okolností prejednávanej veci možno R. M. a E. M. v zmysle článku 7 nariadenia č. 2988/95 považovať za osoby, ktoré sa podieľali na nezrovnalosti, ktorej sa dopustila X.

- 36 Samotný normotvorca Únie sa podľa všetkého domnieva, že v určitých prípadoch je možné požadovať vrátenie pomoci vyplatenej v dôsledku nezrovnalostí v programoch spolufinancovaných z EPFRV aj od osôb, ktoré ako také nie sú nahlásenými príjemcami, ako to vyplýva najmä z článku 54 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 1306/2013.
- 37 Vnútroštátny súd dodáva, že schvaľovanie situácie, v ktorej by zrušenie alebo platobná neschopnosť právnickej osoby, ktorá je príjemcom pomoci, v zásade vždy znemožnilo vymáhanie neoprávnené vyplatenej pomoci v dôsledku úmyselne spáchanej nezrovnalosti, by vážne poškodilo finančné záujmy Únie.
- 38 V druhom rade vnútroštátny súd konštatuje, že R. M. a E. M. boli nielen zástupcami spoločnosti X, ale že v čase spáchania podvodov tiež vystupovali striedavo ako jediní spoločníci tejto spoločnosti, keďže R. M. bol jediným spoločníkom a jediným konateľom tejto spoločnosti v období od 10. novembra 2005 do 18. decembra 2015 a E. M. vykonávala tieto dve funkcie od tohto druhého dátumu až do výmazu spoločnosti X z obchodného registra. R. M. však na základe plnomocenstva, ktoré mu udelila E. M., naďalej konal v mene tejto spoločnosti, a to aj po prevode svojich obchodných podielov a odstúpení z funkcie konateľa uvedenej spoločnosti. Treba tiež zohľadniť skutočnosť, že R. M. a E. M. boli manželským párom počas obdobia, v ktorom X získala predmetnú pomoc, takže sa treba domnievať, že R. M. a E. M. boli skutočnými príjemcami výhod z tejto spoločnosti, ktorej činnosť riadili a kontrolovali.
- 39 Vzniká teda otázka, či tieto skutočnosti možno považovať za dostatočné na to, aby sa za príjemcov predmetnej pomoci považovala nielen spoločnosť X, ale aj R. M. a E. M. V takom prípade by na účely jej vymáhania nebolo potrebné sa dodatočne opierať o článok 7 nariadenia č. 2988/95.
- 40 Za týchto okolností Riigikohus (Najvyšší súd) rozhodol konanie prerušiť a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

- „1. Vyplýva za okolností, akými sú okolnosti konania vo veci samej, z článku 7 [nariadenia č. 2988/95] v spojení s článkom 56 prvým odsekom a článkom 54 ods. 1 [nariadenia č. 1306/2013], ako aj s článkom 35 ods. 6 [delegovaného nariadenia č. 640/2014] priamo účinný základ na to, aby sa podvodom získaná pomoc, ktorá bola financovaná z [EPFRV], vymáhala od zástupcov právnickej osoby, ktorá je príjemcom pomoci, ktorí úmyselne uviedli nesprávne údaje s cieľom získať túto pomoc?
2. Možno za okolností, akými sú okolnosti konania vo veci samej, keď pomoc financovaná z EPFRV bola v dôsledku podvodu priznaná a vyplatená spoločnosti s ručením obmedzeným (estónska spoločnosť), za príjemcu v zmysle článku 54 ods. 1 nariadenia č. 1306/2013 a v zmysle článku 35 ods. 6 delegovaného nariadenia č. 640/2014, považovať aj zástupcov spoločnosti, ktorá je príjemcom pomoci, ktorí spáchali tento podvod a v čase podvodného získania pomoci boli zároveň skutočnými užívateľmi výhod tejto spoločnosti?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 41 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora platí, že v rámci postupu spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdny dvorom zakotveného v článku 267 ZFEÚ prináleží Súdny dvor poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, ktorá mu umožní rozhodnúť spor, ktorý prejednáva. V tomto smere Súdny dvor prináleží v prípade potreby preformulovať otázky, ktoré mu boli predložené. Okolnosť, že vnútroštátny súd po formálnej stránke položil prejudiciálnu otázku s odkazom na určité ustanovenia práva Únie, nebráni tomu, aby Súdny dvor poskytol tomuto súdu všetky prvky výkladu, ktoré môžu byť užitočné na rozhodnutie veci, ktorú prejednáva, či už na ne v texte svojich otázok odkázal, alebo nie. Súdny dvor v tejto súvislosti prináleží, aby zo všetkých informácií, ktoré poskytol vnútroštátny súd, a najmä z odôvodnenia jeho návrhu na začatie prejudiciálneho konania, vybral tie prvky práva Únie, ktoré si vyžadujú výklad so zreteľom na predmet spor (rozsudok z 21. septembra 2023, Juan, C-164/22, EU:C:2023:684, bod 24 a citovaná judikatúra).
- 42 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 4 ods. 1 nariadenia č. 2988/95 vo všeobecnosti pri každej nezrovnalosti vzniká v prípade, že pomoc bola neoprávnene prijatá, povinnosť vrátiť túto pomoc. Článok 7 tohto nariadenia stanovuje, že takéto správne opatrenie možno uplatniť voči osobám, ktoré spáchali predmetnú nezrovnalosť, ako aj voči osobám, ktoré sú v rámci plnenia si svojich povinností zodpovedné za nezrovnalosť alebo za zabezpečenie toho, aby k nej nedošlo.
- 43 Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že nariadenie č. 2988/95 len stanovuje všeobecné pravidlá týkajúce sa kontrol a sankcií s cieľom chrániť finančné záujmy Únie. Vymáhanie nesprávne použitých prostriedkov sa teda musí uskutočniť na základe iných ustanovení, a to prípadne na základe odvetvových predpisov (rozsudok z 26. mája 2016, Județul Neamț a Județul Bacău, C-260/14 a C-261/14, EU:C:2016:360, bod 32 a citovaná judikatúra).
- 44 Z judikatúry Súdneho dvora rovnako vyplýva, že ak k vymáhaniu súm neoprávnene vyplatených v rámci programu pomoci, ktorý bol schválený a spolufinancovaný z EPFRV v programovom období 2007 – 2013, dôjde po skončení tohto programového obdobia, teda po 1. januári 2014, musí byť toto vymáhanie založené na ustanoveniach nariadenia č. 1306/2013 (rozsudok z 18. januára 2024, Askos Properties, C-656/22, EU:C:2024:56, bod 40 a citovaná judikatúra).
- 45 V prejednávanej veci vzhľadom na to, že predmetná pomoc bola financovaná z EPFRV, vymáhanie takejto pomoci musí byť založené na článku 56 tohto nariadenia, pričom toto ustanovenie obsahuje, ako vyplýva z jeho názvu, osobitné ustanovenia pre EPFRV.
- 46 Uvedené ustanovenie, ktoré stanovuje, že pokiaľ ide o EPFRV, členské štáty vykonávajú finančné úpravy vyplývajúce z nezrovnalostí alebo nedbanlivosti zistených v operáciách alebo programoch rozvoja vidieka úplným alebo čiastočným zrušením príslušného financovania Úniou, treba vykladať v spojení s jednak článkom 54 ods. 1 tohto nariadenia, ktorý vo všeobecnosti stanovuje, že členské štáty v prípade akýchkoľvek neoprávnených platieb v dôsledku nezrovnalosti alebo nedbanlivosti požiadajú prijímateľa o ich vrátenie a jednak s článkom 35 ods. 6 prvou vetou delegovaného nariadenia č. 640/2014, v ktorom sa uvádza, že ak sa zistilo, že príjemca poskytol falošné dôkazy na účely získania podpory, podpora sa v celom rozsahu odníme.

- 47 Za týchto podmienok, ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 28 svojich návrhov, je potrebné konštatovať, že svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 56 prvý odsek nariadenia č. 1306/2013 v spojení jednak s článkom 54 tohto nariadenia, ako aj s článkom 35 ods. 6 prvou vetou delegovaného nariadenia č. 640/2014 a jednak s prihliadnutím na článok 7 nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že pomoc financovaná z EPFRV, ktorá bola neoprávnene prijatá v dôsledku podvodu, môže byť vymáhaná nielen voči príjemcovi tejto pomoci, ale aj voči osobám, ktoré bez toho, aby ich bolo možné považovať za príjemcov uvedenej pomoci, úmyselne poskytli nepravdivé informácie s cieľom získať túto pomoc.
- 48 Na zodpovedanie tejto otázky je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry treba na účely výkladu ustanovenia práva Únie zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext, do ktorého je zasadené, a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok z 13. júla 2023, G GmbH, C-134/22, EU:C:2023:567, bod 25 a citovaná judikatúra).
- 49 Pokiaľ ide v prvom rade o znenie relevantných ustanovení nariadenia č. 1306/2013 a delegovaného nariadenia č. 640/2014, treba uviesť, že znenie týchto nariadení samo osebe neumožňuje určiť, či vrátenie neoprávnenej pomoci uvedenej v týchto ustanoveniach možno požadovať od iných osôb, než sú hospodárske subjekty, ktoré spáchali predmetnú nezrovnalosť.
- 50 Hoci totiž článok 54 ods. 1 nariadenia č. 1306/2013 stanovuje, že akákoľvek neoprávnená platba sa musí vymáhať „od prijímateľa“, článok 56 tohto nariadenia už iba uvádza, kam budú smerovať určené sumy vymožené členskými štátmi bez toho, aby špecifikoval osoby, v ktorých neprospech sa má toto vymáhanie vykonať. Pokiaľ ide o článok 35 ods. 6 delegovaného nariadenia č. 640/2014, hoci tento odkazuje na „príjemcu“ podpory, ani tento článok neobsahuje takúto informáciu.
- 51 V druhom rade, pokiaľ ide o kontext, do ktorého sú zasadené uvedené ustanovenia, treba pripomenúť, že jednak odôvodnenie 39 nariadenia č. 1306/2013 zdôrazňuje nevyhnutnosť, aby členské štáty predchádzali, zisťovali a účinne riešili všetky nezrovnalosti a že a na tento účel by členské štáty mali uplatňovať nariadenie č. 2988/95. Z toho vyplýva, ako uviedla dánska vláda vo svojich písomných pripomienkach, že ustanovenia nariadenia č. 1306/2013 je potrebné vykladať v súlade so všeobecnými pravidlami nariadenia č. 2988/95.
- 52 Okrem toho pokiaľ článok 54 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 1306/2013 umožňuje členským štátom nevymáhať pomoc neoprávnene získanú v prípade nezrovnalosti, ak sa vymáhanie ukáže ako nemožné z dôvodu platobnej neschopnosti dlžníka „alebo osôb právne zodpovedných za nezrovnalosť“, treba uviesť, že toto ustanovenie by bolo zbavené potrebného účinku vo vzťahu k týmto osobám, ak by nebolo možné vymáhať dotknutú pomoc takisto aj od týchto osôb.
- 53 V treťom rade, pokiaľ ide o ciele predmetnej právnej úpravy, je potrebné uviesť, že články 54 a 56 nariadenia č. 1306/2013, ako aj článok 35 ods. 6 delegovaného nariadenia č. 640/2014 tým, že stanovujú povinnosť členských štátov vymáhať neoprávnene získanú pomoc v dôsledku nezrovnalosti, s výnimkou prípadu, že existujú legitímne dôvody nepokračovať v takomto vymáhaní, sledujú cieľ ochrany finančných záujmov Únie, ako to potvrdzuje článok 58 ods. 1 písm. e) nariadenia č. 1306/2013. Možnosť vymáhať neoprávnene získanú pomoc nielen voči jej príjemcovi, ale v súlade s článkom 7 nariadenia č. 2988/95 aj voči osobám „ktoré spáchali nezrovnalosť a voči tým, ktorí sú v rámci plnenia si svojich povinností zodpovední za nezrovnalosť alebo za zabezpečenie toho, aby k nej nedošlo“, môže pritom zjavne prispieť k dosiahnutiu tohto cieľa, najmä ak je príjemcom právnická osoba, ktorá už neexistuje alebo

nemá dostatočné prostriedky na vrátenie tejto pomoci. Tento výklad je odôvodnený najmä vzhľadom na cieľ účinnosti boja proti podvodom, ktorý je uvedený v štvrtom odôvodnení nariadenia č. 2988/95.

- 54 Z toho vyplýva, že výklad článku 56 prvého odseku nariadenia č. 1306/2013 v spojení s článkom 54 ods. 1 tohto nariadenia, článkom 35 ods. 6 prvou vetou delegovaného nariadenia č. 640/2014 a s prihliadnutím na článok 7 nariadenia č. 2988/95, ako aj vzhľadom na cieľ právnej úpravy, ktorej je súčasťou, vedie k záveru, že uvedený článok umožňuje, aby pomoc financovaná z EPFRV, ktorá bola neoprávnene prijatá v dôsledku podvodu, môže byť vymáhaná nielen voči príjemcovi tejto pomoci, ale aj voči osobám, ktoré bez toho, aby ich bolo možné považovať za príjemcov uvedenej pomoci, úmyselne poskytli nepravdivé informácie s cieľom získať túto pomoc.
- 55 Je však potrebné overiť, či takýto výklad rešpektuje zásadu právnej istoty, keďže Súdny dvor rozhodol, že neoprávnene vyplatené sumy možno odňať len v súlade s touto zásadou, ktorá vyžaduje, aby právna úprava Únie umožnila dotknutým osobám poznať s istotou rozsah povinností, ktoré im táto úprava stanovuje (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 2014, Somvaio, C-599/13, EU:C:2014:2462, body 50 a 51, ako aj citovanú judikatúru).
- 56 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že v rámci SPP, pokiaľ normotvorca Únie stanoví podmienky spôsobilosti na poskytnutie pomoci, vylúčenie spôsobené nedodržaním jednej z týchto podmienok nie je sankciou, ale obyčajným následkom nedodržania zákonom stanovených podmienok (rozsudok z 13. decembra 2012, FranceAgriMer, C-670/11, EU:C:2012:807, bod 64 a citovaná judikatúra).
- 57 Povinnosť vrátiť výhodu neoprávnene získanú v dôsledku protiprávneho konania tak neporušuje zásadu zákonnosti. Zistením, že podmienky požadované na získanie výhody vyplývajúcej z právnej úpravy Únie boli vytvorené umelo, sa totiž poskytnutá výhoda stáva v každom prípade neoprávnenu, a povinnosť vrátiť ju je teda odôvodnená (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. decembra 2012, FranceAgriMer, C-670/11, EU:C:2012:807, body 63 až 65 a 67, ako aj citovanú judikatúru).
- 58 V tejto súvislosti článok 4 ods. 4 nariadenia č. 2988/95 výslovne uvádza, že opatrenia stanovené v článku 4 ods. 1 tohto nariadenia, vrátane okrem iného povinnosti vrátiť neoprávnene prijatú pomoc, sa nepovažujú za sankcie.
- 59 Pokiaľ však ide o iné osoby než príjemcu pomoci, na ktoré sa vzťahuje článok 7 nariadenia č. 2988/95, povinnosť vrátiť predmetnú pomoc predstavuje samostatnú povinnosť, ktorá sa pripája k povinnosti vrátenia, ktorú má príjemca.
- 60 V tomto kontexte treba konštatovať, že právna úprava relevantná v prejednávanej veci je dostatočne jasná, pokiaľ ide o existenciu povinnosti vrátenia pomoci uloženej osobám, ktoré bez toho, aby boli príjemcami pomoci financovanej z EPFRV, úmyselne poskytli nepravdivé informácie s cieľom získať túto pomoc, najmä v prípade, keď príjemca predmetnej pomoci alebo prípadne jeho právny nástupca by neboli schopní dotknutú sumu vrátiť.
- 61 Aj keď totiž článok 56 nariadenia č. 1306/2013 takúto povinnosť výslovne nestanovuje, treba ho vykladať s prihliadnutím na odôvodnenie 39 tohto nariadenia, ktoré jasne uvádza, že členské štáty predchádzajú všetkým nezrovnalostiam zo strany príjemcov, zisťujú ich a účinne riešia, a že na tento účel sa uplatňuje nariadenie č. 2988/95. Okrem toho článok 2 ods. 1 písm. g) tohto

nariadenia výslovne odkazuje na nariadenie č. 2988/95, pokiaľ ide o definíciu pojmu „nezrovnalosť“. Podľa článku 7 nariadenia č. 2988/95, ako vyplýva z bodu 42 tohto rozsudku, môže byť vrátenie pomoci požadované aj od osôb, ktoré spáchali predmetnú nezrovnalosť.

- 62 Z toho vyplýva, že s výhradou overení, ktoré v tejto súvislosti prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, osoby, o aké ide vo veci samej, ktoré úmyselne poskytli nepravdivé informácie s cieľom získať pomoc financovanú z EPFRV, musia teda očakávať, že od nich bude možné požadovať vrátenie tejto pomoci. Preto vymáhanie takejto neoprávnene prijatej pomoci od týchto osôb neporušuje zásadu právnej istoty.
- 63 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné na prvú prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že článok 56 prvý odsek nariadenia č. 1306/2013 v spojení jednak s článkom 54 ods. 1 tohto nariadenia, ako aj s článkom 35 ods. 6 prvou vetou delegovaného nariadenia č. 640/2014 a jednak s prihliadnutím na článok 7 nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že pomoc financovaná z EPFRV, ktorá bola neoprávnene prijatá v dôsledku podvodu, môže byť vymáhaná nielen voči príjemcovi tejto pomoci, ale aj voči osobám, ktoré bez toho, aby ich bolo možné považovať za príjemcov uvedenej pomoci, úmyselne poskytli nepravdivé informácie s cieľom získať túto pomoc.

O druhej otázke

- 64 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 54 ods. 1 nariadenia č. 1306/2013 a článok 35 ods. 6 delegovaného nariadenia č. 640/2014 majú vykladať v tom zmysle, že ak právnická osoba získala poľnohospodársku pomoc podvodom, za ktorý sú zodpovední jej zástupcovia, títo zástupcovia môžu byť v skutočnosti považovaní za „príjemcov“ tejto pomoci v zmysle týchto ustanovení, pokiaľ v skutočnosti práve pre týchto zástupcov plynú výhody, ktoré táto právnická osoba vytvorila.
- 65 Pojem „príjemca“ je definovaný v článku 2 ods. 1 druhom pododseku bodu 1 delegovaného nariadenia č. 640/2014, ktorý dopĺňa nariadenie č. 1306/2013, ako poľnohospodár podľa vymedzenia v článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1307/2013, ako príjemca podliehajúci krížovému plneniu v zmysle článku 92 nariadenia č. 1306/2013 a/alebo ako príjemca, ktorý dostáva podporu na rozvoj vidieka uvedenú v článku 2 ods. 10 nariadenia č. 1303/2013.
- 66 S výhradou overení, ktoré prináleží vykonať vnútroštátnemu súdu, treba konštatovať, že R. M. a E. M. ako zástupcovia spoločnosti X, ktorá získala predmetnú pomoc, nepatria do žiadnej z týchto troch kategórií osôb.
- 67 Hoci z odpovede na prvú otázku istotne vyplýva, že pomoc financovaná z EPFRV, ktorá bola neoprávnene získaná právnickou osobou v dôsledku podvodu pripísateľného jej zástupcom, môže byť vymáhaná aj voči týmto zástupcom, nič to nemení na tom, že z tejto odpovede nemožno vyvodiť, že uvedených zástupcov možno kvalifikovať ako „príjemcov“ v zmysle článku 2 ods. 1 druhého pododseku bodu 1 delegovaného nariadenia č. 640/2014, ak podmienky stanovené na tento účel v tomto ustanovení nie sú splnené. Naopak, najmä z bodu 62 tohto rozsudku vyplýva, že títo zástupcovia môžu mať povinnosť vrátiť takúto pomoc, aj keď konali v mene tejto právnickej osoby bez toho, aby mali postavenie „príjemcu“.
- 68 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na druhú otázku odpovedať tak, že článok 35 ods. 6 delegovaného nariadenia č. 640/2014 sa má vykladať v tom zmysle, že ak právnická osoba získala poľnohospodársku pomoc podvodom, za ktorý sú zodpovední jej zástupcovia, títo zástupcovia

nemôžu byť považovaní za „príjemcov“ uvedenej pomoci v zmysle tohto ustanovenia v spojení s článkom 2 ods. 1 druhým pododsekom bodom 1 tohto delegovaného nariadenia, pokiaľ nepatria do žiadnej z troch kategórií osôb uvedených v tomto ustanovení, a to aj napriek tomu, že v skutočnosti práve pre týchto zástupcov plynú výhody, ktoré táto právnická osoba vytvorila.

O trovách

- 69 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. Článok 56 prvý odsek nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008, v spojení jednak s článkom 54 ods. 1 tohto nariadenia, ako aj s článkom 35 ods. 6 prvou vetou delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 640/2014 z 11. marca 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 vzhľadom na integrovaný administratívny a kontrolný systém, podmienky zamietnutia alebo odňatia platieb a administratívne sankcie uplatniteľné na priame platby, podporné nariadenia na rozvoj vidieka a krízové plnenie, a jednak s prihliadnutím na článok 7 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev,

sa má vykladať v tom zmysle, že:

pomoc financovaná z Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka, ktorá bola neoprávnene prijatá v dôsledku podvodu, môže byť vymáhaná nielen voči príjemcovi tejto pomoci, ale aj voči osobám, ktoré bez toho, aby ich bolo možné považovať za príjemcov uvedenej pomoci, úmyselne poskytli nepravdivé informácie s cieľom získať túto pomoc.

2. Článok 35 ods. 6 nariadenia č. 640/2014

sa má vykladať v tom zmysle, že:

ak právnická osoba získala poľnohospodársku pomoc podvodom, za ktorý sú zodpovední jej zástupcovia, títo zástupcovia nemôžu byť považovaní za „príjemcov“ uvedenej pomoci v zmysle tohto ustanovenia v spojení s článkom 2 ods. 1 druhým pododsekom bodom 1 tohto delegovaného nariadenia, pokiaľ nepatria do žiadnej z troch kategórií osôb uvedených v tomto ustanovení, a to aj napriek tomu, že v skutočnosti práve pre týchto zástupcov plynú výhody, ktoré táto právnická osoba vytvorila.

Podpisy